

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Socialudvalget
Christiansborg
1216 København K

Dato: 19. september 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0668
Dok.: BBO40887

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 482 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til justitsministeren den 27. august 2008.

Brian Mikkelsen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 482 fra Folketingets Socialudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20. august 2008 fra T.F. vedrørende konkret sag, jf. alm. del – bilag 393”.

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, er der redegjort for behandlingen af en konkret samværssag, der for tiden verserer i statsforvaltningen.

Der er i henvendelsen rejst spørgsmål om, hvorvidt statsforvaltningen kan træffe afgørelse i en samværssag, selv om der er klaget til Psykolognævnet over en børnesagkyndig psykolog, der har udarbejdet en børnesagkyndig undersøgelse til brug for statsforvaltningens vurdering af sagen.

Justitsministeriet finder ikke at burde kommentere den konkrete sag, men kan mere generelt oplyse, at statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 4 skal sikre, at en afgørelse om samvær er til barnets bedste. Statsforvaltningen har i den forbindelse ansvaret for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, før der træffes afgørelse.

Tilvejebringelsen af et forsvarligt oplysningsgrundlag tager udgangspunkt i inddragelse af barnet og belysning af barnets perspektiv, jf. forældreansvarslovens § 34. Inddragelse af barnets perspektiv kan f.eks. ske ved iværksættelse af en børnesagkyndig undersøgelse.

I Familiestyrelsens vejledning af 25. januar 2008 om børnesagkyndige undersøgelser er der fastsat nærmere retningslinjer for børnesagkyndige undersøgelser i sager om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær.

Det fremgår bl.a. af vejledningen, at det beror på statsforvaltningens skøn, hvilken vægt der skal lægges på en børnesagkyndig erklæring, idet hensynet til barnets bedste er det afgørende moment. Såfremt formalia i forhold til undersøgelsen eller erklæringen er tilsidesat, har dette alene betydning for, hvilken vægt erklæringen kan tillægges, hvis tilsidesættelsen må antages at have haft indflydelse på erklæringens materielle indhold. Det er vigtigt, at statsforvaltningen ved afgørelsen er opmærksom

på eventuelle begrænsninger i erklæringen, og at statsforvaltningen tillægger erklæringen betydning i overensstemmelse hermed.

Det er op til statsforvaltningen at beslutte, hvilken betydning en klage over en børnesagkyndig undersøgelse skal have for den fortsatte behandling af sagen. Statsforvaltningen kan således træffe afgørelse i sagen, uanset at en klage over den børnesagkyndige fortsat verserer, hvis statsforvaltningen i øvrigt finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst til, at statsforvaltningen kan vurdere, hvad der er bedst for barnet.

Statsforvaltningens endelige afgørelse i en samværssag kan påklages til Familiestyrelsen. Familiestyrelsen vil i forbindelse med behandlingen af klagesagen efterprøve, om statsforvaltningen havde det tilstrækkelige faktiske og retlige grundlag til at kunne træffe afgørelse i sagen.